

afwisseling er aardig in. Van melodieus en (Simple Life") via lichte gothiek („My Last Lost") naar uptempo („Change Your Mind") en progressief met het poppy „Let's Still Love This" tot synthpopinstrumentaaltje „Fading Grey" gebaseerd op „Fade To Grey" van de band Tom: aardige plaat en ondanks de zware the- k licht verteerbaar.

HANGMAN'S CHAIR

A Loner
Nuclear Blast
Stan Novak

82

Met 'A Loner' stap je andermaal in de wondere wereld van Hangman's Chair. Songtitels als „An Ode To Breakdown", „Cold & Distant" en „Pariah And The Plaque"

passende muzikale omlijsting mee. Het alomtelijk vol met zwaarmoedige, tot diep nazettende klanken die in verwarrende tijden tra hard aankomen. Of wat te denken van „To Die Old"? Ik ben inmiddels geneigd te het glas bij Hangman's Chair halfleeg is. In vert zulke diepgewortelde melancholie echter muziek op. De band heeft de sludge dan wel gelaten, de impact is er echter bepaald niet want het gezelschap weet opnieuw fraaie en melende muziek te serveren. Je zou 'A Loner' lockdown soundtrack kunnen noemen maar je de band tekort; het heeft immers jaren kijvende geluid toegewerkt. Dat de plaat de we leven prima vertegenwoordigt staat evenkijf. 'Banlieue Triste' ging er eind 2018 in als ner" weet de stevige trek opnieuw te stillen. Ditmaal meer dan ooit de geromantiseerde kaart wordt uitgespeeld kunnen met name van Type Of Negative en Moonspell zich de ken.

RUIN/DE GEVREESDE ZIEKTE

Invincible/
Babylon Doom Cult
Martijn Busink

Op 'Invincible' vinden we smerige black metal. Niet dat we gelijk in oerprimitieve 'raw' regio's belanden

landgenoot en in het dagelijkse leven de drummer van Anathema. Nya's stem lijkt als één druppel water op die van Cristina Scabbia. Sporadisch klinkt er een harder en progressiever geluid door, zoals we dat van Jinjer kennen, zoals bij „Turn Of The Tide", „PBP" of het opzwepende „Murderers'. LC-fans moeten dit zeker checken.

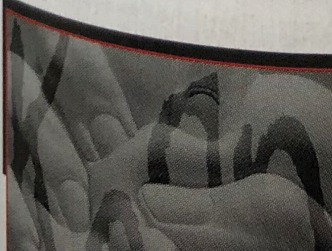
KILLTHELOGO

Reset
PIAS
André Verhuysen

68

Vooropgesteld, ik kan me helemaal vinden in de ideeën en idealen van Killthelogo. Onze planeet gaat naar de klote. We zijn met

veel te veel op deze bol en we consumeren ons te pletter aan allerlei troep die we helemaal niet nodig hebben. Daar moeten we inderdaad heel snel iets aan doen. Consuminderen is 'the way to go'. Check. Waar kan ik tekenen? Kom maar op met die petitie. Killthelogo heeft het hart op de juiste plek, geen discussie mogelijk. In Aardschok is het echter vooral mijn taak om eerlijk te zeggen wat ik van de muziek van 'Reset' vind, dat verlangen de lezers nu eenmaal. En eerlijk gezegd is dit album geen onverdeeld luistergenoegen. Waarom niet? Welnu, om te beginnen ligt de muzikale invloed van Rage Against The Machine er te dik bovenop. Niet een klein beetje, maar veel. Te veel. Behalve „In The Factory", dat lijkt dan weer heel veel op Tool. Afgezien van „In The Factory" klinken echter alle nummers alsof elk moment Zack en Tom de deur kunnen intrappen om in te haken en de boel kracht bij te zetten. En speaking of Tom, de gitarist van Killthelogo is geen Tom Morello, verre van. Flitsende solo's à la Morello ontbreken, om over vurige riffs nog maar te zwijgen. Helaas. Dan is er nog de zang. Die is weliswaar heel erg goed verstaanbaar (pluspunt!), maar gaat ook gebukt onder een vet Vlaams accent. Als het mij al stoort, hoe moeten ze er in Engelstalige landen dan niet over denken. Mannen van Killthelogo, mijn zegen hebben jullie, maar 'Reset' is geen stomp in de maag, zoals Onno Cro-mag zou hebben gezegd. Integendeel, 'Reset' is een beetje futloos. Sorry.

KORN
Requiem
Loma Vista Recordings
Jordan Stael

70

het rouwpr baar. Ook a de heren 'R niet worden dat dat beto hebben, da wat jaartjes tijdens en n de refreintje niet te miss vroeger op mouwen sc liggen. Zon ook left ove Net niet goe lemaal eer Grandeur' s belt maar v toch op zijn gebruikt tr meer zijn, d het tempo d ook nog, eer de band aan met een alb begin tot ei van de heren zelf een groc

tiers Music. soloalbum v aan die van van onder a weinig variat zakelijk trad ongs die we slepende sen ontstijgen de Andrea Seve heeft Fronti Vecchio, war